

492. Keila-Joa ja Oru parkide mereranna kasutamise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 30. juunil 1936.

Alus: Balti Eraseaduse § 1029 (RT 9 — 1936).

I.

Riigiparkide Valitsuse valduses olevail Keila-Joa pargi ja Oru pargi maa-aladel keelatakse kallasteede kasutamine ükskõik mil viisil ja kohustatakse neile kallasteedele püstitatud ehitiste ja seadeldiste omanikke kõrvaldama neile kuuluvaid ehitisi ja seadeldisi Riigiparkide Valitsuse poolt määratud tähtjaks.

Riigiparkide Valitsusel on õigus lubada eelmises lõikes tähendatud kallasteede kasutamist tema poolt määratud ulatuses.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Peaminister K. Päts.
Riigisekretär K. Terras.

493. Eesti Punase Risti Seltsi põhikirja muudatused.

Vastu võetud Eesti Punase Risti Seltsi korralise piduliku peakoosoleku poolt 26. veebruaril 1934 ja korralise peakoosoleku poolt 7. aprillil 1936 ning kinnitatud Vabariigi Valitsuse poolt 17. juunil 1936.

Alus: Eesti Punase Risti korraldusseaduse (RT 33/34 — 1923) § 3 ja 5.

Eesti Punase Risti Seltsi põhikirja (RT 45 — 1931) § 2, 4, 6, 7, 11, 32, 41 ja 42 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 2. Selts sõjaajal annab abi Eesti Vabariigi kaitseväe ja tema liitlastele kui ka vaenlaste vägede haavatuile ja haigeile, kes juhtuvad olema Eesti Vabariigi kaitseväe, tema liitlaste vägede ning Eesti Punase Risti Seltsi tegevuspiirkonnas, ja hoolitseb võimalust mööda kaitseväe üldise heakäekäigu eest. Välisriikide vaheliste sõdade puhul on seltsil õigus pakkuda arstlikku abi nende vägedele.

§ 4. Selts põhjeneb Genfi 1864 a. konverentsi otsustel, Genfi 1906 a. konventsioonil, Haagi 1907 a. kokkulepetel meresõja suhtes, Genfi 1929 a. 27. juulikonventsioonidel ja Rahvasteliidu põhikirjal (§ 25), millistega Eesti Vabariigi ühinenud.

§ 6. Selts ühineb ideelise solidaarsuse põhimõtetega, mis ühendavad kõiki rahvuslisi Punase Risti seltsi, hoides alal neist põhimõttest järgnevat vahet: Rahvusvahelise Punase Ristiga, millesse on koondunud Rahvusvaheline Punase Risti komitee, Punase Risti Seltside Liiga ja Rahvuslised Punase Risti seltsid ning mille põhikirja on vastu võetud 25. oktoobril 1928 rahvusvahelisel Punase Risti konverentsil Haagis.

§ 7. Eesti Punase Risti Seltsi ülesandeiks on:

a) sõjaajal:

1) korraldada ja ühtlustada eraabi sõjategevuse tagajärjel kannatanute eest hoolitsemisel;

2) varustada tervishoidlikke asutisi sanitaarpersonaaliga;

3) muretseda kaitseväe arstlikele asutistele võimalust mööda tarbida asju (sidematerjali, arstiriistade, arstimisvahendite, arstirohtude, pesu, riide- ja kööginõude j.n.e. näol);

4) võtta osa haigete ja haavatute evakueerimisest, varustada sanitaarpersonaaliga, täiendada inventariga ja toiduainetega sanitaarvaguneid, sanitaarlaevu ja haigete ning haavate koondamiskohti;

5) asutada ning korraldada tarbeainete ja materjalide ladusid sisemaal, rinde seljataga ning sõjategevuse piirkonnas;

6) avada kaitseväe juhatuse nõusolekul sõjategevuse piirkonnas laatsarette, moodustada lentsalku haavate abistamiseks lahinguväljal ja sanitaarosakondi evakueeritavate haigete ja haavate saatmiseks ning korraldada sanitaarronge ja haigete ning haavate transporti;

7) võtta tarvitusele kokkukõlas Punase Risti Seltsi eesmärgiga muid abinõusid, mis aitavad kergendada Punase Risti hooeluste olukorda.

§ 11. Eesti Punase Risti peavalitsusel on õigus annetada teeneteriste Eesti ja välisriikide kodanikkudele nende poolt Punase Risti tegevusalal Eestile osutatud tähtsate üldkasulikkude teenete eest. Teeneteristid on kolme järku: I järk — kaheastmeline rinnalkandmiseks (I aste — tähekujuline õlalindiga, II aste — tähekujuline, lindita); II järk — ristikujuline (I aste — kaelaskandmiseks, II aste — rinnalkandmiseks) ja III järk — rahakujuline (rinnalkandmiseks). Samariitlaste tegevuse alal ülesnäidatud teenete eest on Punase Risti peavalitsusel õigus annetada samariitlaste teeneteriste. Samariitlaste teeneteristid on viieastmeline. Samuti on Eesti Punase Risti peavalitsusel õigus määrata elupääste töde eest autasu elupääste medalite, kiituskirjade või rahaliste autasude näol ning hoolsa teenistuse eest Eesti Punase Risti hoolsusmärke.

§ 32. Peavalitsus juhib seltsi tegevust käesoleva põhikirja ja peakoosoleku otsuste alusel, ning on seltsi seaduslikuks esindajaks. Peavalitsusele kuulub direktori-peavoliniku ja kõigi seltsi ametnikkude ametisse nimetamine ja ametist vabastamine.

§ 41. Üksikutes linnades või maakondades peavalitsus võib asutada kohalikke komiteid, kui vähemalt 25 täisealist kohalikku Punase Risti Seltsi liiget selleks avaldab kirjalikku soovi. Peale selle võib Punase Risti peavalitsus seltsi üksikute ülesannete täitmiseks tarvidust mööda omal algatusel asutada erikomiteid, mille koosseisu võivad kuuluda ka mitte Eesti Punase Risti Seltsi liikmed.

§ 42. Kohalikud komiteed täidavad komitee ringkonna piires käesoleva põhikirja alusel kõiki seltsi ülesandeid peavalitsuselt saadud juhtnõuete järgi. Komiteede peakoosolekuile kohaldatakse seltsi peakoosoleku kohta maksivad eeskirjad. Komiteede peakoosolekute otsused astuvad jõusse kinnitamisega Punase Risti peavalitsuse poolt.

Peaminister K. Päts.
Sotsiaalminister O. Kask.
Riigisekretär K. Terras.

494. Suruõhus töötamisel õnnetuste vältimise määrus.

Antud Sotsiaalministri poolt 29. juunil 1936.

Alus: Tööstusliku töö seaduse § 88¹ p. 2.

I.

I. Määruse rakendusala.

§ 1. Suruõhus tehtav töö käesoleva määruse järgi on säärane, mille juures üks või rohkem isikuid rakendatud tööle ruumis (kessoonis, šahtis, tun-